

Textiel moet dringend jongeren aantrekken

WERKGELEGENHEID Werken in de textielindustrie wordt een knelpuntberoep. Slechts 3 procent van de werknemers in de sector is jonger dan 25 jaar.

‘Dit is een sterk vergrijzende industrie’, zegt Wim Van Goethem, opleidingscoördinator bij Fedustria, de federatie die ondernemingen uit de Belgische textiel-, hout- en meubelindustrie vertegenwoordigt. Dat blijkt overduidelijk uit cijfers van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ). In 2020 was slechts iets meer dan 3 procent van het personeel in de textielsector jonger dan 25. De categorie 26-49 jaar vulde meer dan de helft van de posities in, en liefst 44 procent van de werknemers was ouder dan 50.

Van Goethem ziet enkele verklaringen voor het gebrek aan jonge mensen. ‘Het aanbod aan textielopleidingen is schaars. Maar jongeren hebben er ook geen zin meer in. Onze sector heeft onterecht een negatief imago gekregen doorheen de jaren’, zegt hij. ‘Voor de productie van kledij kunnen wij niet opboksen tegen landen als China. De kosten liggen daar veel lager. Bijgevolg denken jongeren dat alles in die landen geproduceerd wordt.’

Verwarming autostoelen

Een misvatting, beklemtoont Van Goethem. ‘We zijn ons in Vlaanderen gaan specialiseren. In plaats van op kledingtextiel zetten wij in op technisch textiel. Dat zijn hoogwaardige producten, zoals operatieschorten of brandwerende pakken.’

Toch blijkt de passie voor textiel bij jongeren nog niet helemaal uitgestorven. De 22-jarige Nicola Bonte werkt bij Bekintex, een organisatie die op een duurzame manier innovatief en hoogwaardig technologisch textiel produceert. De evolutie naar technologisch textiel vindt hij net interessant. ‘Ik hou mij bijvoorbeeld bezig met de verwarming van autostoelen. Van geleidende textiele filamenten maken we een fijne verwarmingskabel. Zetelfabrikanten stikken dergelijke kabels op een vlies om er een ver-

warmingselement van te maken dat uiteindelijk onder de voering van de autostoel wordt gestopt.’

Het was nochtans niet altijd Bontes grote droom om in de textielindustrie te werken. ‘Mijn vader werkte hier en ze hadden toevallig iemand nodig. Ik heb het vak echt geleerd op de werkvloer. Eerst dacht ik dat het een tijdelijke job zou zijn, maar ik vond het gewoon zo leuk om te doen. Ondertussen zijn we al bijna drie jaar verder, en ik ben niet van plan snel te vertrekken.’

‘In plaats van op kledingtextiel zetten wij in op technisch textiel, zoals operatieschorten of brandwerende pakken’

Wim Van Goethem

Opleidingscoördinator
Fedustria

Gaan meer jongeren het voorbeeld van Bonte volgen? Julie Lietaer merkt dat het wegvallen van textielopleidingen jongeren in de sector voor een grote uitdaging plaatst. Lietaer is de oprichter van Ariadne Innovation, een start-up die inzet op de verduurzaming van de textielsector. Ze is een samenwerking gestart met Sixie, een uitzendkantoor voor 60-plussers. ‘Mijn hoop is de kennis van de ouderen uit de textielindustrie te delen met jongeren, om hen te overtuigen van de mooie kansen in onze sector’, zegt ze.

Ook Nicola Bonte is positief over de toekomst. ‘Wat ik doe, wordt vaak gewoon niet geassocieerd met textiel. Mensen kijken verbaasd als ik zeg dat mijn job deel uitmaakt van de textielindustrie. Als ze beter geïnformeerd worden, ben ik ervan overtuigd dat de interesse wel zal volgen.’

Myriam Al Kharaz

‘Ik heb het vak geleerd op de werkvloer’, zegt Nicola Bonte. © fb